

Poniedziałek 20 Listopada
św. Rafała Kalinowskiego

07:00 -

17:00 + Potrykus Roman w r. śm. i Anna

18:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 18)

18:00 + rodzice Doering i bracia

Wtorek 21 Listopada
Ofiarowanie NMP

17:00 -

17:00 + mąż Jerzy bolda, teściowie, Elzbieta i szwagrowie

18:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 19)

18:00 + siostry z IV Róży

Środa 22 Listopada

św. Cecylii

17:00 + Jakub Jeka i rodzice

17:00 + Zygfryd Becker, Andrzej Tomaszewski

18:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 20)

18:00 + Stanisław Heft

Czwartek 23 Listopada

17:00 + Anna i Klemens Drażkowsy

17:00 + dusze w czyścicu cierpiące

18:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 21)

18:00 + dusze w czyścicu cierpiące

Piątek 24 Listopada

św. Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy

17:00 + Henryka /ona/ Franciszek Ceynowa oraz dziadkowie

17:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 22)

18:00 + Marta i Adam Jeka

18:00 + Florian w dniu ur.

Sobota 25 Listopada

17:00 + Stanisław w r. śm., rodzice
Wrosz: Józefa i Franciszek oraz Józef
Wrosz

18:00 + Irena, Jan, Agnieszka, Teofil Bolda

19:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 23)

Niedziela 26 Listopada

Chrystusa Króla

08:00 + rodzice: Barbara i Franciszek oraz ich rodzeństwo

10:30 + Trzebiatowscy: Maria, Brygida, Feliks

16:00 + matki z II Róży do Miłosierdzia Bożego

17:00 + Józef Lessnau (gregoriańska 24)

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXXIII Niedziela Zwykła – 19 listopada 2023 r.

1. W dzisiejszą niedzielę obchodzimy Świątowy Dzień Ubogich pod hasłem **Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka** (Tb 4, 7) i Świątowy Dzień Pamięci o Ofiarach Wypadków Drogowych.
2. W bieżącym tygodniu wspominając będziemy w poniedziałek św. Rafała Kalinowskiego, we wtorek Ofiarowanie NMP, w środę św. Cecylię – patronkę muzyki kościelnej, w piątek św. męczenników Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy. Wszystkim solenizantom składamy najserdeczniejsze życzenia imieninowe.
3. W sobotę nie ma spotkań formacyjnych dla ministrantów, lektorek i oazowiczów.
4. Odpust parafialny przypada w tym roku w poniedziałek 4 grudnia 2023 roku. Sumę odpustową o godz. 17.00 poprowadzi i Słowo Boże wygłosi ks. kanonik Zygmunt Jankowski – proboszcz karwieńskiej parafii i dziekan dekanatu żarnowieckiego.
5. Przy wyjściu do nabycia nowy numer pisma „Gość Niedzielny” w cenie 10 PLN i nasz parafialny biuletyn, w którym przedruk papieskiego Orędzia na Świątowy Dzień Papieski.
6. W zeszłym roku grzaliśmy kościół cztery miesiące od 29 listopada do Świąt Wielkanocnych. Z tej racji dzisiaj i w I niedzielę adwentu zbiórka do puszek na ogrzewanie kościoła.
7. Dziś „w niedziele ubogich” można z tyłu kościoła wziąć tytkę na żywność. Wypełnioną przynosimy worem lat poprzednich do przedsionku kościoła do 6 grudnia. Żywność zostanie przekazana do punktu Caritas we Władysławowie, który obsługuje charytatywnie także naszą parafię.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

NA VII ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

19 listopada 2023

Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka (Tb 4, 7)

1. Światowy Dzień Ubogich, będący owocnym znakiem miłosierdzia Ojca, już po raz siódmy wspiera drogę naszych wspólnot. Jest to spotkanie, które Kościół stopniowo zakorzenia w swojej pracy duszpasterskiej, aby coraz bardziej odkrywać centralną treść Ewangelii. Każdego dnia jesteśmy zaangażowani w przyjmowanie ubogich, ale to nie wystarczy. Rzeka ubóstwa płynie przez nasze miasta i staje się coraz większa, aż występuje z brzegów. Ta rzeka wydaje się nas przytłaczać, tak bardzo, że wołanie naszych braci i siostr, którzy proszą o pomoc, wsparcie i solidarność staje się coraz głośniejsze. Dlatego w niedzielę poprzedzającą uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, gromadzimy się wokół Jego Stołu, aby ponownie otrzymać od Niego dar i misję życia w ubóstwie i służenia ubogim. Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka (Tb 4, 7). Słowo to pomaga nam zrozumieć istotę naszego świadectwa. Zastanowienie się nad Księgą Tobiasza, mało znanym tekstem Starego Testamentu, przekonującym i bogatym w mądrość, pozwoli nam lepiej wniknąć w treść, którą chce przekazać autor natchniony. Przed nami rozgrywa się scena z życia rodzinnego: ojciec, Tobiasz, wita swojego syna, Tobiasza, który ma wyruszyć w długą podróż. Stary Tobiasz obawia się, że już nigdy nie zobaczy swojego syna i dlatego zostawia mu swój „testament duchowy”. Był zesłańcem w Niniwie i jest teraz niewidomy, a więc podwójnie biedny, ale zawsze miał jedną pewność, wyrażoną przez imię, które nosi: „Pan był moim dobrem”. Człowiek ten, który zawsze ufał Panu, jak dobry ojciec chce pozostawić swojemu synowi nie tyle jakieś dobra materialne, ile świadectwo drogi, którą należy podążać w życiu, więc mówi do niego: „Pamiętaj, dziecko, na Pana przez wszystkie dni twoje! Nie pragnij grzeszyć ani przestępować Jego przykazań! Przez wszystkie dni twojego życia spełniaj uczynki miłosierne i nie chodź drogami nieprawości” (4, 5).² Jak można od razu zauważyć, pamięć, o którą stary Tobiasz prosi swojego syna, nie ogranicza się jedynie do aktu pamięci czy modlitwy skierowanej do Boga. Odnosi się do konkretnych czynów, polegających na czynieniu dobrych czynów i życiu sprawiedliwym. Napomnienie to staje się jeszcze bardziej konkretne: „A wszystkim, którzy postępują sprawiedliwie, dawaj jałmużnę z majątności swojej i niech oko twoje nie będzie skąpe w czynieniu jałmużny!” (4, 7). Spore zdziwienie wzbudzają słowa tego mądrego starca. Nie zapominajmy bowiem, że Tobiasz stracił wzrok właśnie wypełniwszy akt miłosierdzia. Jak sam wspomina, jego życie od najmłodszych lat było poświęcone dziełom miłosierdzia: „Dawałem wiele jałmużny moim braciom i moim rodakom, wprowadzonym razem ze mną do kraju Asyrii, do Niniwy. [...] Dawałem mój chleb głodnym i ubranie nagim. A jeśli

widziałem zwłoki kogoś z moich rodaków wyrzucone poza mury Niniwy, grzebałem je” (1, 3.17). Ze względu na jego świadectwo miłosierdzia, król pozbawił go całego majątku, czyniąc go całkowicie biednym. Jednak Pan nadal potrzebował go. Powróciwszy na stanowisko zarządcy, nie lękał się kontynuować swojego sposobu życia. Posłuchajmy jego opowieści, która przemawia również do nas dzisiaj: „Na naszą Pięćdziesiątnicę, to jest na Święto Tygodni, przygotowano mi wspaniałą ucztę, a ja zająłem miejsce przy stole. Zastawiono mi stół i przyniesiono liczne potrawy. Wtedy powiedziałem do mojego syna Tobiasza: «Dziecko, idź, a gdy znajdziesz kogo biednego z braci moich wprowadzonych do Niniwy, który zachowuje wierność całym sercem, przyprowadź go tu, aby jadł razem ze mną. Ja czekam, dziecko, na twój powrót»” (2, 1-2). Jakże byłoby to znamienne, gdyby w Dniu Ubogich ta troska Tobiasza była również naszą troską! Gdybyśmy zaprosili na wspólny niedzielny obiad, po dzieleniu Stołu eucharystycznego. Celebrowana Eucharystia stałaby się naprawdę kryterium komunii. Z drugiej strony, jeśli wokół ołtarza Pańskiego jesteśmy świadomi, że wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami, o ileż bardziej widoczne stałoby się to braterstwo poprzez dzielenie się świętym posiłkiem z tymi, którym brakuje niezbędnych środków do życia! Tobiasz uczynił tak, jak kazał mu ojciec, ale wrócił z wiadomością, że pewien biedak został zabity i porzucony na środku rynku. Bez wahania stary Tobiasz wstał od stołu i poszedł pochować mężczyznę. Wracając do domu zmęczony, zasnął na dziedzińcu; ptasie łajno spadło mu na oczy i oślepl (por. 2, 1-10). Ironia losu: czynisz uczynki miłosierdzia, a spotyka cię nieszczęście! Możemy tak myśleć, ale wiara uczy nas sięgać głębiej. Ślepotą Tobiasza stanie się jego siłą, aby jeszcze lepiej rozpoznać wiele form ubóstwa, którymi był otoczony. We właściwym czasie Pan przywróci staremu ojcu wzrok i radość z ponownego ujścia syna Tobiasza. Kiedy nadszedł ten dzień, Tobiasz „rzucił mu się na szyję, zaczął płakać i zawołał: «Ujrzałem cię, dziecko, światło moich oczu». I rzekł: «Niech będzie błogosławiony Bóg! Niech będzie błogosławione wielkie imię Jego! Niech będą błogosławieni wszyscy Jego święci aniołowie! Niech będzie obecne nad nami wielkie imię Jego! I niech będą błogosławieni wszyscy aniołowie Jego po wszystkie wieki! Ponieważ doświadczył mnie, a oto teraz widzę Tobiasza, mego syna »” (11, 13-14).

3. Możemy postawić sobie pytanie: skąd Tobiasz czerpie odwagę i wewnętrzną siłę, które pozwalają mu służyć Bogu pośród pogańskiego ludu i miłować bliźniego do tego stopnia, że ryzykuje własnym życiem? Mamy do czynienia z niezwykle przykładowym: Tobiasz jest wiernym małżonkiem i troskliwym ojcem. Został zesłany daleko od swojej ojczyzny i cierpi niesprawiedliwie. Jest prześladowany przez króla i swoich sąsiadów... Pomimo, że ma takie dobre serce, zostaje poddany próbie. Jak często uczy nas Pismo święte, Bóg nie szczędzi prób tym, którzy czynią dobro. Dlaczego? Nie czyni tego, by nas upokorzyć, lecz aby umocnić naszą wiarę w Niego... CDN